

Nr 609.

Av herr **Hage**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 222, angående rätt till tjänstepension för tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen, och för arbetare i statens tjänst.

Vid genomläsande av proposition nr 222 angående rätt till tjänstepension för tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen, och för arbetare i statens tjänst har undertecknad funnit anledning framföra en anmärkning mot bestämmelserna i § 7 i förslaget om tjänstepensionsreglemente för tjänstemän.

Undertecknad anser nämligen, att i denna paragraf borde införas en bestämmelse om minskning av tjänstepensionen, *även då vederbörande upp- bär lön, arvode eller pension från annat håll än från statstjänst*. En bestämmelse i sådan riktning tillkom, som bekant, då en pensionering av övertaliga tjänstemän inom domänverket genomfördes. En sådan bestämmelse skulle också stå i god överensstämmelse med den opinion, som på grund av tidsförhållandena numera rests mot *bisyslesystemet*. Undertecknad skulle alltså vara mest benägen att framställa ett yrkande gående helt och fullt i denna riktning. Kompromissvis kan jag emellertid — om förstnämnda yrkande ej kan godkännas — inskränka mig till att påyrka, att statspensionen skall minskas ej blott då ovan nämnda inkomst för pensionär hänförs till statstjänst, *utan även då inkomsten kommer från kommunal- inklusive landstingstjänst*. Som ett skäl härför kan bl. a. anföras, att ofta ingår statsmedel i kommunernas och landstingens budget. I bägge fallen är det för övrigt fråga om *allmän* tjänst.

Någon motsvarande bestämmelse i § 15 i *arbetarepensionskassan* torde däremot ej vara motiverad då det ytterst sällan torde finnas pensionerade arbetare, som ha inkomst från kommunal- eller landstingstjänst.

Under hänvisning till denna motivering hemställes alltså,

att riksdagen vid behandling av Kungl. Maj:ts proposition nr 222 måtte i ovan nämnda paragraf insätta en bestämmelse av här antytt innehåll.

Stockholm den 5 april 1934.

Ernst Hage.

